Laat niemand van jullie zeggen: 'O Allah, vergeef mij als U wilt; heb genade met mij als U wilt; schenk mij middelen als U wilt.' Maar laat hem zijn verzoek met vastberadenheid indienen, want Allah doet wat Hij wil en er is niemand die Hem kan dwingen

Aboe Hoerayrah (moge Allah tevreden met hem zijn) heeft overgeleverd dat de Profeet (vrede zij met hem) heeft gezegd: "Laat niemand van jullie zeggen: 'O Allah, vergeef mij als U wilt; heb genade met mij als U wilt; schenk mij middelen als U wilt.' Maar laat hem zijn verzoek met vastberadenheid indienen, want Allah doet wat Hij wil en er is niemand die Hem kan dwingen." En in de overlevering van Moeslim: "Maar laat hem vastberaden zijn in zijn verzoek en zijn verlangen groot maken, want niets is te groot voor Allah om te geven."

[Authentiek] [Overeengekomen tussen al-Boekhari en Moeslim]

De Profeet (vrede zij met hem) verbood om dua aan iets te koppelen, zelfs niet aan de wil van Allah. Dit is een duidelijk en zeker principe, want vergeving kan alleen geschieden als Hij het wil. Er is geen reden om de wil te conditioneren, omdat dit alleen van toepassing is op iemand die in staat is om te handelen zonder gedwongen te worden, wat iets is waar Allah zich van distantieert. Dit werd door de Profeet (vrede zij met hem) aan het einde van de hadith verduidelijkt met de woorden: "Er is niemand die Hem kan dwingen." Bovendien is er niets dat Allah te groot zou zijn om te geven; Hij is niet beperkt en niets is te veel voor Hem. Daarom is het zeggen: "Als U wilt, geef mij dit" een soort van zelfgenoegzaamheid ten opzichte van Zijn vergeving. De uitspraak "Als U wilt dat U mij dit geeft, doe het dan" wordt alleen gebruikt in situaties van afhankelijkheid of onvermogen. Maar als men in nood verkeert en behoeftig is, dan moet men zijn verzoek met vastberadenheid indienen en bidden zoals een arme die wanhopig is om te ontvangen. Men moet zich tot Allah wenden, omdat Hij de Alrijke en Volmaakte is, de Alvermogen die in staat is tot alles.